

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zarzuca Sądowi Unii Europejskiej naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ poprzez nieuwzględnienie kryteriów prawnych mających istotne znaczenie dla zastosowania tego przepisu, a także popełnienie oczywistych błędów w ocenie tych kryteriów w okolicznościach niniejszej sprawy.

I tak, Skarżąca zarzuca Sądowi, iż nie zastosował w sposób właściwy wykładni odnoszącej się do kryterium przeciętnego odbiorcy, z którym mamy do czynienia w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy. Skarżąca zarzuca także Sądowi, iż dokonał błędnej oceny samoistnego charakteru odróżniającego wcześniejszych oznaczeń FEMINATAL, choć Skarżąca podniosła w złożonej do Sądu skardze, że Izba Odwoławcza OHIM nie zbadała w sposób rzetelny i wyczerpujący tej kwestii. Skarżąca jest również zdania, że Sąd dokonał błędnej oceny wizualnego oraz conceptualnego podobieństwa znaków. Wreszcie, Skarżąca zarzuca Sądowi błędną ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia przeciętnych odbiorców w błąd.

Ponadto, skarżąca zarzuca Sądowi Unii Europejskiej naruszenie art. 9 Traktatu o Unii Europejskiej poprzez zastosowanie innych kryteriów prawnych w analogicznych sprawach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 26 lipca 2012 r. — Nintendo Co., Ltd i in. przeciwko PC Box Srl i 9Net Srl

(Sprawa C-355/12)

(2012/C 295/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nintendo Co., Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Strona pozwana: PC Box Srl, 9Net Srl

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 6 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ w związku z motywem 48 tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że ochrona technologicznych środków zabezpieczających związanych z utworami lub przedmiotami objętymi ochroną prawa autorskiego może rozciągać się również na system produkowany i sprzedawany przez to samo przedsiębiorstwo, w ramach którego na sprzęcie (hardware) zostało zainstalowane urządzenie mające rozpoznawać na odrębnym nośniku zawierającym podlegający ochronie

utwór (grę wideo produkowaną przez to samo przedsiębiorstwo, jak też przez podmioty trzecie, będące właścicielami podlegających ochronie utworów) kod dostępu, w braku którego rzeczony utwór nie może być odtwarzany i używany w ramach tego systemu, co oznacza, że wskazane urządzenie stanowi część systemu, który nie zapewnia interoperacyjności z komplementarnymi urządzeniami i produktami, które nie pochodzą od przedsiębiorstwa produkującego sam system

2) Czy wykładni art. 6 dyrektywy 2001/29/WE w związku z motywem 48 tej dyrektywy — w razie konieczności dokonania oceny, czy wykorzystanie produktu lub części, których celem jest obejście technologicznego środka zabezpieczającego przeważa bądź nie względem innych celów i wykorzystania, które są istotne z handlowego punktu widzenia — można dokonywać w ten sposób, że sąd krajowy powinien odwołać się do kryteriów oceny obejmujących przede wszystkim szczególne przeznaczenie przypisane przez właściciela praw do produktu, w którym została umieszczona treść objęta ochroną czy też raczej lub w ramach uzupełnienia sąd ten powinien odwołać się do kryteriów ilościowych związanych z zakresem porównywanego wykorzystania lub kryteriów jakościowych, to jest odnoszących się do charakteru i znaczenia takiego wykorzystania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 31 lipca 2012 r. — Carratù przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-361/12)

(2012/C 295/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmela Carratù

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis prawa wewnętrznego, który w zastosowaniu dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾ przewiduje dla przypadku niezgodnego z prawem zawieszenia wykonania umowy o pracę zawierającej nieważną klauzulę określającą termin jej trwania odmienne i zdecydowanie mniej daleko idące konsekwencje ekonomiczne niż w przypadku niezgodnego z prawem zawieszenia wykonania umowy o pracę ogólnego prawa cywilnego zawierającej nieważną klauzulę określającą termin jej trwania jest sprzeczny z zasadą równoważności?

- 2) Czy okoliczność, że w zakresie stosowania sankcji jej skuteczność przynosi korzyść nadużywającemu pracodawcy, ze szkodą dla pracownika dotkniętego nadużyciem, w ten sposób, że czas trwania postępowania działa bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz okoliczność, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana są zgodne z prawem UE?
- 3) Czy w zakresie stosowania prawa UE w rozumieniu art. 51 Karty Nicejskiej (Praw Podstawowych) to, że czas trwania postępowania działa bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz to, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana jest zgodne z art. 47 Karty i art. 6 EKPC (Europejskiej Konwencji Praw Człowieka)?
- 4) Czy mając na uwadze informacje zawarte w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78/WE ⁽²⁾ i w art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE ⁽³⁾ pojęcie warunków pracy ujęte w klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE obejmuje także konsekwencje niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie czy różnica w zakresie zwykłych konsekwencji przewidzianych w wewnętrznym porządku prawnym w odniesieniu do niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy na czas nieokreślony i na czas określony jest uzasadniona w rozumieniu klauzuli 4?
- 6) Czy ogólne zasady obowiązującego prawa Unii, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, równości broni w postępowaniu, skutecznej ochrony sądowej, dostępu do niezależnego sądu i bardziej ogólnie sprawiedliwego procesu, zagwarantowane w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (ze zmianami wynikającymi z art. 1 ust. 8 traktatu lizbońskiego, do którego odsyła art. 46 Traktatu o Unii Europejskiej) w związku z art. 6 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. oraz z art. 46, 47 i 52 ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, przyjętej w Nicei dnia 7 grudnia 2000 r., włączonej do traktatu lizbońskiego należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie ustanowieniu przez [Republikę Włoską] po istotnym upływie czasu (dziesięć lat) przepisu formułującego wykładnię autentyczną, odmienną od brzmienia interpretowanego przepisu takiego jak art. 32 ust. 7 ustawy nr 183/10, który zmienia konsekwencje toczących się postępowań działając bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz temu, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana?
- 7) W razie uznania przez Trybunał Sprawiedliwości, że przytoczone zasady nie mają rangi podstawowych zasad porządku prawnego Unii Europejskiej dla celów ich horyzontalnego i ogólnego zastosowania a więc stwierdzenia

jedynie niezgodności przepisu takiego jak art. 32 ust. 5-7 ustawy nr 183/10 z obowiązkami ustanowionymi w dyrektywie 1999/70/WE i Karcie Nicejskiej czy spółkę, taką jak pozwana należy uznać za organ państwowy dla celów bezpośredniego wertykalnego zastosowania prawa UE a w szczególności klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE i Karty Nicejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes (Francja) w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Adiamix przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-368/12)

(2012/C 295/43)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative d'appel de Nantes

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adiamix

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja 2004/343/WE Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. ⁽¹⁾, od której w sposób konieczny zależy zgodność z prawem spornej decyzji w przedmiocie poboru, jest ważna?

⁽¹⁾ 2004/343/WE: Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie systemu pomocy wprowadzonego przez Francję w zakresie przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. L 108, s. 38).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Enrico Petillo i Carlo Petillo przeciwko Unipol

(Sprawa C-371/12)

(2012/C 295/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Tivoli